

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: G. J. van den Broek, M. H. Damme Jr.,
G. D. Jordens, J. F. Ligtenberg, S. H. Stoffel.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3, per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

IN MEMORIAM — H. L. VERSCHOOR.

Plotseling is hij weggenomen, toen de al oude, ontzettende kwaal haar sloopingswerk had volbracht en zijn leven ineen deed storten, dat voor kort nog zoo frisch scheen en krachtig, al was zijn leeftijd reeds gevorderd.

Zijn heen-gaan is een groot verlies, zijn heen-zijn een zwaar gemis.

Want van de Polytechnische School was hij de ziel der administratie. Hij kende de P. S. van af de dagen der Academie, hij was er met de jaren in gegroeid en er een deel van geworden. Hij had er hart voor, voelde voor haar vooruitgang, was mee blijde, dat de Delftsche Studentenwereld zich zoo uitbreidde en was warm voorstander van reorganisatie en verbetering van gebouwen en middelen.

En hij leefde mee in ons Corps. Hij heeft het naast zich zien groeien en met belangstelling van dien groei kennis genomen. Hij heeft zijn hulp en raad steeds bereidwillig gegeven, waar die werd gevraagd en zijn kamer stond hij gaarne af, als het Corps die behoefde, en bij de samenstelling van den Almanak gaf hij aangaande de P. S. alle inlichtingen. Niets was hem te veel.

Die hem hebben leeren kennen vonden in hem een vriendelijk man, openhartig, prettig in den omgang.

Hij kende allen en bijna allen bleven in zijn herinnering, door een ontzettend geheugen.

Zoo is zijn heengaan een verlies, in alle opzichten, maar wij, die hem hebben leeren kennen, zullen niet aan de P. S. terugdenken zonder aan hem.

Hij ruste in vrede.

D.

Landnationalisatie.

III.

DE BETEKENIS EN DE WERKING VAN HET PRIVAAT GRONDBEZIT.

Zoo langzamerhand is bij de meeste menschen de overtuiging wel doorgedrongen, dat er in onze maatschappij vreemde verschijnselen zich voordoen, verschijnselen, die in tegenspraak zijn met het gezond verstand, en die, wanneer iemand ze in de vorige eeuw had durven voorspellen, de grootste verbazing en ongeloof zouden hebben opgewekt. Zoo zou iemand, die in de vorige eeuw, wetende welk een reusachtige vlucht ons productievermogen zou nemen tengevolge van de vele uitvindingen, voorspeld had, dat de toestand van de arbeiders geen haar verbeterden — ja zelfs verergeren zou, zeker zijn uitgelachen. Een sterk sprekend feit voor het vreemde in onze maatschappij is zeker wel, dat professor Thorold Rogers, een autoriteit op dit gebied, verklaart, dat in de 13e eeuw, toen gebrek aan productiemiddelen dikwijls hongersnood deed ontstaan, niemand zóó van alles ontbloot, en in zulke diepe armoede verzonken was, als nu honderdduizenden der bewoners van het machtige, groote, rijke en trotsche Engeland.

Er moet iets zijn in de inrichting onzer maatschappij, dat dit raadselachtige en verschrikkelijke verschijnsel teweegbrengt — het mensdom heeft dit sfinx raadsel op te lossen, op straffe van vernietiging. De grond van dit verschijnsel nu, zullen we, wanneer we onbevooroordeeld redeneeren, wel moeten zoeken in de regeling van het bezit, daar juist dit bezit in deze eeuw zulk een verbazende uitbreiding en verandering heeft ondergaan. We zien dan, dat het bezit van den grond eene hoogsteigenaardige rol vervult, want het grondbezit werkt niet alleen direct op de verdeeling der rijkdommen, maar het heeft ook invloed op de wording en de verdeeling van alle andere bezit — namelijk van dingen, die op den grond zijn voortgebracht — van kapitaal. Het is dus wel de moeite waard, in de eerste plaats het grondbezit te beschouwen.

De grond onderscheidt zich van alle andere bezit, hierdoor dat zij is: *a.* niet door de menschen gemaakt. *b.* niet voor vermeerdering vatbaar, en slechts in beperkte mate voorhanden. *c.* de bron van alle rijkdom — de noodzakelijke levensvoorwaarden voor allen, en *d.* onverplaatsbaar.

Het feit, dat de grond is niet voor vermeerdering vatbaar, en slechts in beperkte mate voorhanden, maakt, dat het privaat-grondbezit is een monopolie, en dat de grondrente is een monopolieprijs — tegen de grondbezitters is geen concurrentie mogelijk — omdat bovendien de grond de noodzakelijke levensvoorwaarden voor allen is. Geen mensch kan zonder grond leven — al was het alleen om op te staan, en toch is onze aarde verdeeld (en als zij het nog niet geheel is, dan wordt zij het althans weldra) onder een klein aantal gelukkigen, die aldus de macht krijgen om alle anderen van de ongelijkheid tot leven te berooven.

Er kan niets op aarde geproduceerd worden, dat niet oorspronkelijk uit den grond komt — 't zij in den vorm van landbouwproduct, 't zij uit mijnen, uit bronnen, als product van jacht of van visscherij.

Het gevolg daarvan is, dat dus ook alles dat geproduceerd wordt, aan de grondbezitters toebehoort, die voor het werk, dat door den arbeid voor 't „produceeren”, dat wil zeggen voor 't geschikt maken voor 't gebruik, een loon betalen, dat slechts van hunne willekeur, en dus van hun eigenbelang afhangt. Want als de arbeider met dit loon niet tevreden is, en dus weigert er voor te werken, dan krijgt hij niets, en moet dan verder verhongeren, want van en in de lucht (die tot nu toe nog niet gemonopoliseerd is), kan hij niet leven. Nu zal het echter in 't belang der grondbezitters zijn, om de anderen, zooverre dat noodig is, in het leven te houden, want anders zouden zij zelf moeten werken; het loon zal dus niet lager dalen dan tot het peil van het minimum levensonderhoud, maar het zal — zoolang er meer arbeiders zijn, dan noodig voor de productie van de behoeften der grondbezitters, er zich ook nooit noemenswaard boven verheffen, want dit is niet in 't belang van 't grondbezit. Ziedaar de ijzeren loonwet van Ricardo. Wanneer nieuwe uitvindingen gedaan worden, die de productie vergemakkelijken, en dus minder arbeiders noodig maken, dan heeft dit slechts tot gevolg, dat de arbeiders, die vrij komen, ontslagen worden en zich dus voegen bij die groote schare werkeloozen, die slechts door

bedeeling en „liefdadigheid” in 't leven kan blijven. Want de productie wordt door zulke uitvindingen niet uitgebreid — voor de bezitters wordt genoeg geproduceerd en de anderen hebben niets om de producten te koopen.

Als er eene uitvinding gedaan werd, waardoor een man, zittende aan de kruk der machine, de geheele productie kan beheerschen, dan zouden alle niet grondbezitters „onnoodig” en „nutteloos” en „overbevolking” geworden zijn, en zij zouden allen in 't belang der grondbezitters moeten verhongeren, vanwege het „recht” op het bezit van den grond, dat, zij, heilig als het is, niet zouden mogen aantasten.

De tegenwoordige toestand wordt door George vergeleken met een groepje menschen, dat een veel te kleine zaal wil binnendringen. Degenen die in de zaal zijn, zijn zoo gelukkig om nog werk gekregen te hebben — alle anderen beproeven er zich in te dringen, maar worden uitgestooten door de sterkeren — zij kunnen er niet meer bij. Iedere nieuwe uitvinding die gedaan wordt, verkleint de ruimte in de zaal — en iedere vermeerdering der bevolking vergroot het aantal uitgestootenen. Gewenschte veranderingen hebben in de gegeven omstandigheden een ongewenscht resultaat — de afschaffing van het leger bijvoorbeeld, zou slechts tengevolge hebben, dat een groote troep krachtige jonge mannen mee ging dringen in de zaal, en vele anderen uitwierp. Maar dingen, die op zich zelf verkeerd zijn — zooals b.v. groote oorlogen, pest en dergelijke geven weer een weinig ruimte te meer omdat zij, door groote kapitaalvernietiging de productie uitbreiden, en dus de ruimte in de zaal weer tijdelijk grooter maken. En dengenen, die uitgestooten worden, wacht het leven van den papper, van den bedeelede: „de industrieële reserve armee”, die slechts leeft, omdat hij toevallig geboren is, wiens bestaan een aanklacht is in het gezicht der tegenwoordige maatschappij, die door zijn omstandigheden moreel meer dan verdierlijkt, en het geheele mensdom op die wijze achteruitbrengt.

Het monopolie van het privaat-grondbezit is tegelijkertijd de oorzaak van alle andere monopolies, die tegenwoordig zoo verderfelijk door ringen, kartellen en trusts worden uitgeoefend. Deze zijn eenvoudig het gevolg, dat de grondeigenaren beter hunne belangen beginnen te begrijpen. Zij zien in, dat zij niet met elkaar moeten concurreeren, want zij samen hebben toch de sleutels van allen rijkdom — dat zij niet ieder hun eigen deurtje tot dien rijkdom moeten openmaken — maar dat zij samen één groot slot op de voorraadschuur moeten hangen, en deze niet dan samen ontsluiten. Alle trusts, neem welke ge wilt, de petroleum-, de melk-, de vleesch-, de kolen-, de goudtrust zouden onmogelijk zijn, als de grond niet in privaatbezit was, want zij allen berusten ten slotte op het grondbezit. Of nu die grond gebruikt wordt om de koeien op te laten grazen, die de melk zullen leveren, of wel dat er petroleum uit gewonnen wordt — haar bezit is toch noodig om tot het bezit der producten te komen. Zonder het privaat grondbezit zouden al zulke trusts moeten werken in de volle concurrentie, en dus hun monopoliekarakter verliezen, en alleen kunnen strekken tot vergemakkelijking der productie.

(Wordt vervolgd.)

S. H. STOFFEL.

De Corps-Os.

Als iemand wist, hoe ik overtuigd ben van de stomheid van ons tegenwoordig Corps: ik geloof dat hij zich te bersten lachte.

Daar zijn waarachtig twee voorstellen gevallen, waarvan één in 't geheel niet aangevallen is, of 't moest al zijn door de prachtige verklaring, dat de Senaat de eer van 't Corps acht: de eer zijner leden (waar hij niets van af weet!) en 't tweede op gronden, die niet anders deden dan 't ahangige voorstel steunen.

Bijna 400 menschen in een Corps; er komen er 65 op. O! zou je ze niet om hun ooren ?! en dan nog te stom om reden te verstaan. Toch stemmen, wel ja, waarom niet en blanco? Kun je denken! pal tegen, want voor alles reaktionair zijn, stemvee zijn.

Maar zooals een os moet worden opgetrapt om naar een betere weide te komen, zoo wensch ik den corpsgeest op te trappen.

En ik zal drijvers om mij verzamelen om den Corps-os op te ranselen uit dat bête gekauw en gezammel. Als ik 't alleen doe is er niets anders dan een schrik in 't logge

lichaam op te wekken en daarna een boer — dat is zijn motiveering.

Want ik weet 't de Corps-os laat zich bespuwen desnoods zonder een geluid er op te geven; maar mee zal hij en opranselen zal ik 'm met mijn drijvers!

En of de Senaat hierop zal antwoorden? O neen! die houdt de eer van 't Corps op!

Een drijver.

Eene noodlottige gewoonte.

Allen die de openbare vergadering van de S. D. P. C. op 16 September hebben bijgewoond, zullen het met mij eens zijn dat de redevoering van Ds. Hugenholtz schitterend was. Toch had het nog veel mooier kunnen zijn, wanneer namelijk spreker zich niet had laten verleiden, er eenige hatelijkheden doorheen te vlechten. Of dat nu was om het propagandistisch karakter beter te doen uitkomen weet ik niet maar dan heeft het zeker zijn doel gemist. Het was mijns inziens een zeer groote fout en wanneer spreker eens den invloed had kunnen nagaan van die gezegden op zijn gehoor, zou hij voor goed genezen zijn.

Bij een groot deel van 't auditorium maakten die enkele hatelijkheden een pijnlijken indruk; maar — en dat is juist een groot gevaar — een ander deel: hoort niet anders.

Afgescheiden dus van het feit dat spreker het uit en voor zich zelf had moeten laten, is 't ook nog onhandig, omdat het een zeer verkeerde uitwerking heeft.

Als voorbeeld zal ik het volgende nemen:

In een antwoord op een vraag van een der aanwezigen, vond Hugenholtz 't noodig te zeggen dat: „de overheid de politie gebruikte om opstootjes te verwekken, ten einde die later met militairen te kunnen onderdrukken” — mijns inziens onzin.

Nu komt het mij voor dat die gewoonte in socialistische geschriften en redevoeringen allerminst behoeft te worden gehuldigd. Dat moet er uit!

D.

Naar aanleiding van de Corpsvergadering van Vrijdag 1.1.

Wat mij Vrijdagavond bijzonder getroffen heeft, is het langdurige en vaak ingewikkelde debat omtrent de wetsuitlegging; het had er waarlijk wat van of er in ons corps ook al advocaten zijn, die „het recht”, dat wil zeggen de wetten, tot hun studie niet alleen, maar tot een doel van hun streven gemaakt hebben. Men bleek hier en daar ook de idee te hebben, dat de menschen er zijn voor de wetten — tenminste van dat standpunt uit werd geredeneerd. Hoe is het anders mogelijk, dat een groep menschen, die tegen een wet zijn, die zelfs het onrechtvaardige ervan zien, en die in staat zijn, om bij meerderheid die wet te veranderen, zich door die wet gebonden gevoelen, en aldus handelen tegen hun gezond verstand in.

De wetten van eene gemeenschap zijn de formules, die uitdrukken de meening dier gemeenschap omtrent de verhouding der leden onderling en de gemeenschap.

Juist uit het feit, dat er een gemeenschap bestaat, volgt, dat er vaste, voor alle leden geldende formules daaromtrent moeten zijn, maar aangezien die leden ieder voor zich afzonderlijke meningen hebben, zoo kunnen die wetten niet anders doen dan uitdrukken de meening van het algemeen, d. w. z. van de meerderheid.

En dat wel niet van de meerderheid van jaren geleden, maar van die van tegenwoordig. De tijden gaan vooruit en de meningen veranderen, en daarmee moeten de wetten meegaan — een wet is geen doel — zij is slechts middel — namelijk het middel, om de gemeenschap te behouden door het formuleeren en als vast stellen van de ideeën van het algemeen. Nu begrijp ik niet, hoe dat algemeen, die meerderheid, zich ooit gebonden kan achten door zulk eene meening, die eenige menschen jaren geleden gehad hebben. Al heeft men ook nog zooveel respect voor het oordeel van die menschen, dan kan toch niemand nu van het algemeen vergen, dat hij zich nog naar hunne meening voegen zal, want dat oordeel behoorde in den tijd, waarin die wet gemaakt werd, en niet in den tegenwoordigen.

Wetsartikelen, die meer dan eene gewone meerderheid voorschrijven, zijn in strijd met de idee van wet — zij kunnen wel gemaakt worden, maar hebben absoluut geen kracht, want de kracht van een wet bestaat daarin, dat zij uitdrukt het gevoelen van de meerderheid, en de kracht van die meerderheid is in den grond der zaak niets anders dan de macht van den sterkste.

S.

Aan de leden van het D. S. C.

Ingevolge besluit van de Corpsvergadering van 19 Oct. j.l. zal over de voorgestelde wijziging in art. 4, Hoofdst. I worden gestemd bij de bus.

Er mag worden verondersteld, dat de kwestie nu bekend is. 't Artikel, zooals het nu is, is een gelegenheidsartikel. 't Is gemaakt om in de dagen der I. Q. rust en eenheid weer te brengen, de opgezweepte hartstochten te bedaren. Dit was het eenig doel van den voorsteller en de kwestie $\frac{2}{3}$ vloeide er uit voort, was een dwang op de minderheid om haar 't nuttelooze van verdere obstructie te doen inzien. Men wilde de I. Q. niet meer.

Zoo handelde men tegen de geest onzer wet, die een meerderheid de macht geeft en niet door een minderheid wil gebonden zijn. Buiten bespreking hier of dat toen billijk was aldan niet, maar nu is de I. Q. dood, er is geen gevaar meer voor oprakeling der oude kwestie en 't bewuste artikel is een onding, de instandhouding een misdaad aan ons zelve. Maar de wet bindt ons. Daar het Corps van oordeel moet zijn, dat het artikel weer gewijzigd dient te worden en 't $\frac{2}{3}$ beginsel weer uit onze wet verbannen, kan langs geleidelijken weg dit worden verkregen, zonder verkrachting of ontduiking onzer wet, mits de indolentie der Corpsleden en de apathie der stemgerechtigden niet zoo groot is voor deze zaak als voor vele andere en zij allen opkomen naar de bus om de $\frac{2}{3}$ meerderheid te verkrijgen.

Corpsleden, ge zijt het verplicht aan 't beginsel van uw Corps!

De Senaat schrijft de stemmingen uit op Maandag, Dinsdag en Woensdag, 29, 30 en 31 Oct. en Donderdag 1 Nov. op nader bekend te maken plaatsen en uren.

Ieder kome!

P. L. DUBOURCQ.

D. S. R. Laga.

ONDERLINGE WEDSTRIJD,

gehouden op Vrijdag 19 October 1900.

Een zeer goede, zeer navolgenswaardige eigenschap van sommige onzer corpsverenigingen is wel het houden van een jaarlijkschen, nationalen, huishoudelijken wedstrijd, meestal met het algemeene doel om aan te moedigen.

Wie de aanmoediging geldt is meestal wel duidelijk, maar het doel-waartoe ligt minder voor de handen meestal vrijwel gemaskeerd achter een fnuikende diaboliteit. Achter een minzamen glimlach schuilt dikwijls het vooze geweten, in het mollige gras sluipt dikwijls de adder rond, zoo verbergt dikwijls de kleine blanke hand van den roeier reuzenkrachten.

Gelijk de leeuw kwijnt en berust, waar zijn vrijheid hem voor altoos beroofd wordt, gelijk de arme neger in zware boeien steeds hopen blijft op betere tijden, zoo is ook de snelle giek, die in een trage aak verandert, waar de meesterhand van den geoeffenden roeier haar niet bestuurt.

Telken jare, ongeveer Paschen, maken de Delftsche studentenroeischaren zich op om hun collega's in Haarlem te bestrijden, de prachtigste strijd van het seizoen. Wat wordt er dan gehoopt, wat wordt er dan gesmeekt om Laga's overwinning; wat harten kloppen dan niet sneller, wat lieve kleine vuistjes worden dan niet onwillekeurig krampachtig gebald. Eidoch, zooals het nu staat, zullen nog vele jaren heengaan, voordat Laga de lauwerkrans aan haar vaandel kan hechten.

Het nietige koraaldieltje schept gewrochten, waartegen onze zwaar gepantserde slagschepen te pletter stooten; de jonge pas ontloken boomstam biedt weerstand aan de felste slagen van den storm; zoo kan dikwijls de stemmige collegejas een paar prachtig gespierde armen verbergen. Aan het bestuur van Laga nu om deze uit te vinden.

Waar oude krachten te loor gaan, moeten nieuwe gewonnen worden, zoo spoedig mogelijk, en het is een misdaad om niet zooveel als in zijn vermogen ligt bij te dragen, tot in standhouding van onzen ouden roem. Slechts weinige ploegen voldeden op dezen onderlingen wedstrijd aan betrekkelijk matige eischen; eersteklas roeien werd wel eens, echter vrij sporadisch vertoond; aúsdauer, spirit, nette houdingen eveneens schaarsch. Aan de (treurige) orde waren natuurlijk weer kromme ruggen, potig doen, op den wal loopen, omkippen, kurketrekken en snoeken vangen.

Begunstigd door prachtig weer nam dan om 10 uur 's morgens de wedstrijd een aanvang en liet Ajust de eerste schoten knallen; van den tijdopnemer was intusschen bericht ingekomen, om maar niet op hem te wachten, daar het anders te donker zou worden.

De jury werd nauwkeurig waargenomen door de heeren den Tex, Déking Dura, Broese van Groenou, en nog een Franschman, terwijl de wind steeds koeler werd.

I. Vierriems Outrigged. Seniores. (Senaatsprijs).

Boot „Ida” met de heeren Versluys, Moltzer, Reus, Klein, Rosskopf (st.) gaf een prachtige partij aan boot „Couvée” bemand door de heeren Thijssen, Bunge, Dammers, Tromp, Knoote (st.), terwijl de „Carolina” met de heeren Plate, v. d. Stok, Langhout, Canter Cremers, van Hoogstraten (st.) zich onledig hield met de „P.P.” te nekken.

Boord aan boord zweefden de „Couvée” en de „Ida” over het water, toen plots een dikbuikige schoener de „Ida” uit de baan wipte.

Tijden: „Couvée” 3'55", „Ida” 4'15²/₅, „Carolina” 4'40".

II. Vierriems Inrigged. (Juniore). (5 zilveren medailles.)

Aan de start verschenen: Boot „Laga” met de heeren Plate, Werker, Westenenk, van der Stok, Hulshoff (st.) en Boot „Prinses” met de heeren X, van Raalte, IJ, Z, Kobus (st.). De „Laga” gaat niet onverdienstelijk af, de „Prinses” werkt met taktiek; geregeld loopt de Laga uit; de bemanning van de Prinses, houdt zich loos, houdt verder niet van liflafjes en bewaart alles voor de spurt. Kalm passeert de „Laga” de eindstreep terwijl de „Prinses” in de verte aanstalten maakt om een enorme eindspurt te forceeren. Tijdens 4'8" en 4'35²/₅.

III. Single Sculling Outrigged. (Gouden medaille uitgelooft door den Heer A. P. Petrie) (Zilveren Medaille uitgelooft door den Heer R. Klein) Kampioenschap van Laga.

Met forsche slagen scheren de riemen van de heeren Klein, Versluys en Westenenk over de vlakke, lustig kronkelt het water op de boeg en hevige zuchten worden door de strijders uitgestooten; in de bocht schiet Versluys als een snoek onderwater, terwijl Klein en Westenenk wegloupen; Versluys springt evenwel weer in de boot, en spurt zoo woedend, dat hij Westenenk nog inhaalt en tweede aankomt. Tijden Klein 4'17²/₅, Versluys 4'25¹/₅, Westenenk 4'26²/₅.

IV. Tweeriems Outrigged (Seniores). (Bestuursprijs.)

Het Singelwater wordt nu in beroering gebracht door de booten „A. Petrie” met de heeren Reus, Klein, Rosskopf (st.), de „P. Petrie” met de heeren, Thijssen, Canter Cremers, Plate (st.) en de „Lou-Lou” met de heeren Dammers, Tromp, Knoote (st.). De eerste ploeg roeit te kalm, de tweede nog kalmer, de derde roeit te hard voor de andere heeren en wint vrij kalm. Tijden 4'20³/₅, 4'26¹/₅, 4'19³/₅.

V. Tweeriems inrigged gieken; (3 kunstvoorwerpen uitgelooft door belangstellenden.)

De ploegen worden gevormd door de Heeren:

1°. Schierpeek, Westenenk, ter Horst (st.); 2°. Versluys, Moltzer, Rosskopf; 3°. XYZ (st.); 4°. Bodenheimer, Heering, van Baarle (st.); 5°. Keeman, de Lange, Kobus (st.)

Als een bijenzwerm vliegen de vijftien heeren op de eindstreep af; er worden trucs uitgehaald om van te water-tanden, de coiffeur stuurt daarbij niet onaardig, en ten laatste wint de ploeg van ter Horst.

Tijden 4'39¹/₅, 4'44¹/₅, 5'12¹/₂, 4'53¹/₅, 5'5¹/₅.

VI. Vierriems vaste banken; (5 kunstvoorwerpen uitgelooft door eere-leden van het bestuur.)

a. Ploeg Schram, Gratama, Massink, van Hasselt, Wu (st.);

b. Ploeg Lambrechtsen, Jacometti, van Geuns, Duyfjes, van Raalte (st.)

Een verbitterde strijd, waarin de ploegen elkaar niet loslieten, en dank zij het prachtige sturen, zulke buitengewone tijden maakten.

Ploeg a won tenslotte met 4'36¹/₂ tegen 4'42".

VII. Tweeriems vaste banken; (kunstvoorwerpen uitgelooft door de lijncommissarissen.)

a. Ploeg van Geuns, Duyfjes, van Raalte (st.)

b. „Berg, Witteveen, Y (st.)

Beide ploegen beloven veel voor de toekomst, en eerlang hopen wij in hen de steunpilaren van Laga te begroeten; zooveel te meer is het dan ook te betreuren, dat hun aandacht niet op het record van vier minuten gevallen is, anders voorwaar. . . .

Voorloopig 5'21³/₄, 5'36¹/₂.

En zoo eindigde deze dag zeer genoeglijk, zonder verd're stoornissen, bij muziek en zang en prachtige schuimende bokalen.

C. ROBBERS.

De Corpsvergadering van 19 October.

Deze corpsvergadering is voor mij een reeks van teleurstellingen geweest. Allereerst toonde de geringe opkomst der leden, waarvan er slechts 65 tegenwoordig waren van een buitengewoon geringe belangstelling in een zaak die een van de fundamenten van ons corps uitmaakt; de vraag namelijk of art. 7, Hoofdstuk 20 van de corpswet, dat de meerderheid der corpsvergadering als absoluut wetgevende macht in ons corps erkent, voor willekeurige uitzonderingen vatbaar is of niet.

Waar nu allen het eens waren, dat in art. 4, Hoofdstuk 1 een inbreuk op dit ons recht wordt gemaakt, waar allen de tegenstrijdigheid erkenden van de twee genoemde artikels, daar was het mijns inziens logisch geweest, dat de corpsvergadering hier had te beslissen, welk der beide van kracht zou blijken te zijn, was het haar volste recht hier een revolutionaire daad te plegen en een der beide artikels eenvoudig weg te gooien, daar ze toch in ieder geval in strijd met de wet moest handelen. En dat dit weggeworpen artikel dus het zeer onlogische ²/₃ artikel had moeten zijn, waar trouwens allen tegen waren ligt voor de hand.

De senaat echter durfde een dergelijke revolutionaire daad niet aan, voorkwam ook dat een van de leden hiertoe het voorstel deed en bracht zijn voorstel: een ²/₃ stemming bij de bus, in stemming.

Zij deze houding nog te verklaren, onverantwoordelijk was het, waar de senaat op deze stemming een enorme pressie uitoefende door niet te willen antwoorden op de vraag wat er zou gebeuren indien het senaatsvoorstel viel. Het werd dan ook, hoe onlogisch het ook was, aangenomen.

Dat de senaat zich hierdoor zeer onnoodig in een uiterst moeilijk parket heeft gebracht is duidelijk. Immers indien niet ²/₃ van ons stemvee naar de bus te drijven is, zal de senaat volledigheidshalve geheel tegen zijn principe, in hoofdstuk 20 een inhoudingsbepaling moeten voorstellen, die niet de minste kans heeft aangenomen te worden. En wat zal dan de houding van de senaat zijn?

Het verder verloop van de andere wetswijzigingen was al even treurig. Ofschoon niemand kon verklaren wat de eer van het corps is, (de president zei: „het is de eer van de leden”) was toch de corpsvergadering van oordeel, dat de senaat deze op moest houden. Dus bestendigen een verplichting van de Senaat, die door zijn totaal niet omschreven zijn in de corpswet tot een paskwil wordt.

Evenmin kon de corpsvergadering meegaan met een voorstel, dat ten doel had ieder senator vrij te laten, bij de representatie. Het komt er niet op aan hoeveel iemand kan doen voor het innerlijk leven van 't corps, wanneer hij financieele of moreele bezwaren maakt aan een lustrum deel te nemen, moet hij maar niet in de senaat komen.

Ons corps is nog verre van democratisch als de op deze vergadering aanwezige meerderheid wezenlijk het corps vertegenwoordigt.

J. F. L.

Berichten en mededeelingen.

D. S. C.

Wijziging Art. 4 Hoofdstuk I der Corpswet.

Stemming bij de bus:

Maandag 29 Oct., 11³/₄—12¹/₄ en 12³/₄—1¹/₄, P. S.

Dinsdag 30 Oct., 4¹/₄—5¹/₄, S. P.

(Zie vervolg Bijvoegsel.)

B I J V O E G S E L

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van DONDERDAG 25 OCTOBER 1900.

Woensdag 31 Oct., 11³/₄—12¹/₄ en 12³/₄—1¹/₄, P. S.
Donderdag 1 Nov., 4¹/₄—5¹/₄, S. P.

De Senaat dringt aan op deelneming aan de stemming.

Verkiezing van 5 leden van den Senaat, van af 5 November e.k.

Gekozen tot Verificateur: H. P. G. DEN TEX.

Nieuwe besturen van Corpsverenigingen.

Societeit Phoenix.

G. C. OP TEN NOORT, President.
A. E. JURRIAANSE, Secretaris.
F. FEITH, Thesaurier.
J. J. CANTER CREMERS, Bibliothecaris.
H. M. ENGELHARD, Commissaris v/h Consumabel.
F. E. WIJNMALEN, Commissaris v/h Materieel.
A. G. VAN WAVEREN, Archivaris, Vice-Secretaris.

Apollo.

P. H. V. BONGAERTS, President.
H. LEBRET, Secretaris.
J. J. VAN LEEUWEN, Thesaurier.
J. T. C. ETTY, Vice-Secretaris.
W. K. M. DE KAT, Commissaris.

Laga.

J. J. CANTER CREMERS, President.
J. A. REUS, Secretaris.
W. C. SCHIERBEEK, Thesaurier.
Th. SCHREULL, Vice-President.
J. VERSLUYS, Commissaris.

Proefcommissie:

J. J. CANTER CREMERS, President.
J. VERSLUYS, Secretaris.

D. S. Weerbaarheid.

A. E. JURRIAANSE, President.
W. H. D. SEGBOER,
J. A. R. DE MURALT,
J. W. DE BRUSSEL ASSÉ, } Commissarissen.
H. WIRIX,

D. S. Debating-Club.

J. F. LIGTENBERG, President.
F. MULLER, Secretaris-Thesaurier.
S. H. STOFFEL, Vice-President.

D. S. Voetbal-Vereeniging.

R. WELCKER, President.
B. T. PRAGER, Secretaris.
S. VAN DORSSER, Thesaurier.
K. M. A. ENTHOVEN, } Commissarissen.
P. R. Vos,

D. S. Fotografen-Vereeniging.

R. VAN VLOTEN, President.
Th. J. ROSSKOPF, Secretaris.
Th. J. J. KREUNEN, Thesaurier.
H. MEELHUYZEN, Commissaris v/h Materiaal.

Civiel- en Bouwkundig-Leesgezelschap.

J. J. CANTER CREMERS, President.
H. WIRIX, } Secretarissen.
A. PLATE, }
O. C. A. VAN LIDTH DE JEUDE, Thesaurier.

SNEUNTOJOUNSELSKIP „FRISIA”.

Gearkomste sáonintweintig fen Sláchtmoanne,
ten huuze fen áone, TURFMERKE 77.

Foarsitter,
WIJTZE.

ADVERTENTIEN.

Er bestaat gelegenheid voor 12 Heeren
TE DINEEREN.

Adres Bureau van dit Blad.

GELEGENHEID om
degelijk te Dineeren.

OUDE DELFT No. 224.

Gelegenheid aangeboden voor
KOFFIETAFEL.

Adres Bureau van dit Blad.

TE HUUR AANGEBODEN:

nette gemeubileerde KAMERS.

Adres VERVERSDIJK 47.

L'Etudiant Socialiste.

Organe international des Etudiants et Anciens
Etudiants Socialistes.

(Paraissant le 1er et 15me de chaque mois.)

Abonnement d'un an fl. 1,50.

Administration et Rédaction: 38, RUE DE IRÉOES,
BRUXELLES.

KRUGER's Vulpenhouder.

Prijs f3.50.

Lederen étui f0.40.

De Vulpenhouder „KRUGER” is volgens de nieuwste methode vervaardigd, zoodat men bij aankoop verzekerd is eene practische penhouder te bezitten, geschikt voor een langdurig gebruik. Zij schrijft gemakkelijk, spat niet en is te gebruiken op glad en ruw papier.

Eene bijzondere constructie voor den toevoer der inkt, maakt dat de pen niet verstopt kan geraken en dus de inkt steeds geregeld blijft toevloeien. Het geheel ziet er sierlijk uit en is zeer practisch in het gebruik.

Wegens het groote gemak en den billijken prijs kan een ieder zich deze Vulpenhouder aanschaffen.

Voor een ieder toch, is het aangenaam eene pen te bezitten, waarmede men geregeld door kan schrijven zonder telkens in den inktpot te moeten doopen en dat men steeds, in of buitens huis, dadelijk tot schrijven met eene goede pen en goeden inkt gereed is.

Verkrijgbaar bij:

TH. VAN LEIPSIG,
Kantoorboekhandelaar,
DELFT.

DE POLYTECHNISCHE SCHOOL.
ALBUM van lichtdrukplaten
van gebouwen en zalen in linnen portefeuille
f2.50.

J. WALTMAN Jr.

ETÉ D'OR Antiseptisch Tand- en Mondwater per flacon f 1, en f 0,60.

LOUIS DRABBE.

RESTAURANT J. L. BÜHLER,
Houttuinen 2. Delft.
TELEFOON No. 166.

PRIMA KWALITEIT
ZEEUWSCHE OESTERS.

Aparte vertrekken voor gezelschappen.
Levering aan huis op bestelling.

BASS & Co's. **Pale Ale** en **Stout.**
Franziskaner Leistbräu. Pilsner Urquell.

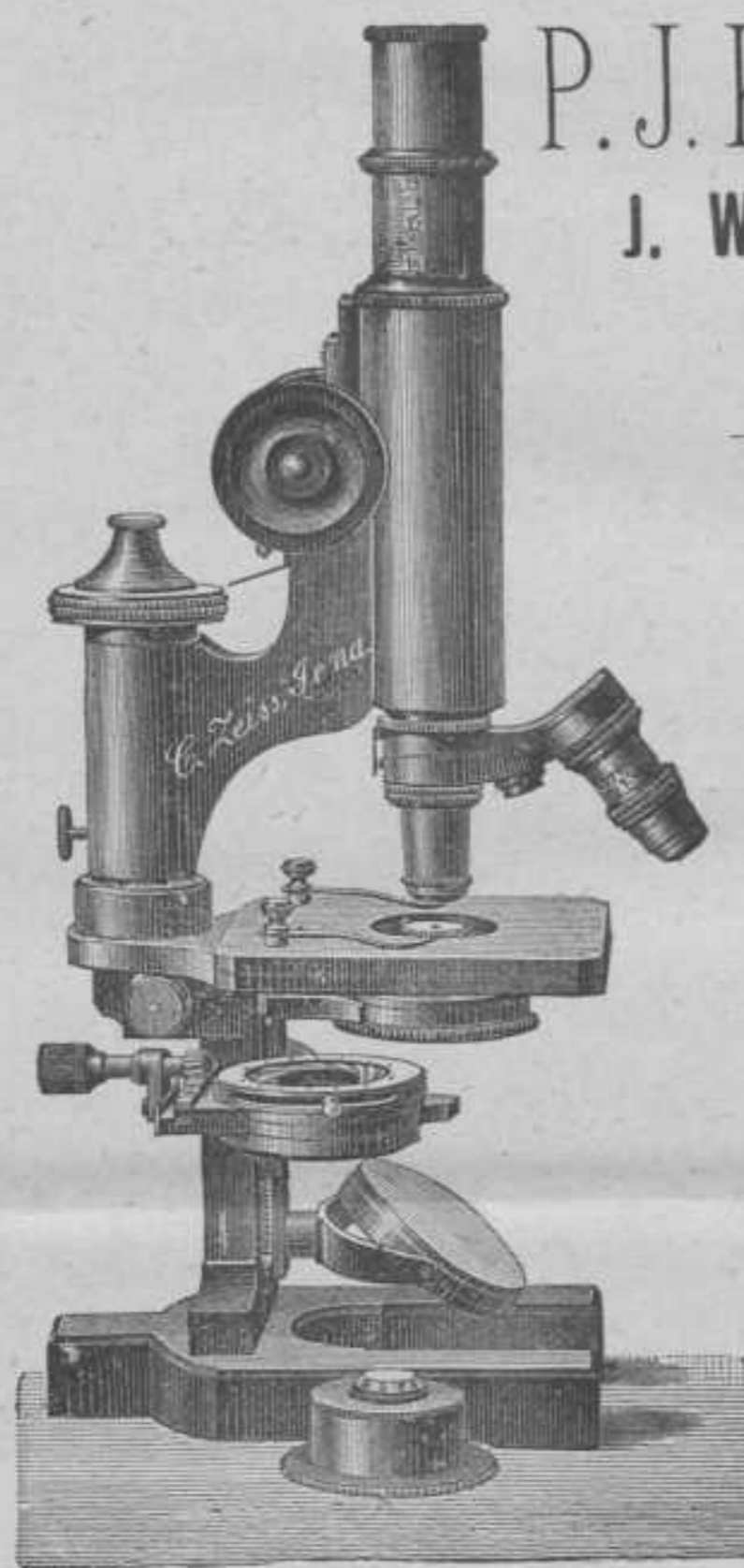
Erwtensoep. Winterschotels.
dagelijks verkrijgbaar.

BIERBOTTELARIJ. WIJNHANDEL.

In het Magazijn van
A. W. RENAUD, Choorstraat 4,
(Leverancier van de Societeit „Phoenix”),
vindt men eene groote sorteering
goedkoope Vulkachels.
Kachels worden ook in huur geleverd.

Oranje-Limonade,
van het Delftsch Scheikundig Labora-
torium is verkrijgbaar à f **0,80**
per flesch bij

J. J. G. BOERE,
HYPOLITUSBUURT 2.

P. J. KIPP & ZONEN,
J. W. GILTAY, Opvolger,
DELFT.

MIKROSKOPEN

VAN
Zeiss, Seibert, Fuess,
Leitz, Hartnack,
Nachet, Reichert enz.

KISTJES
voor mikrochemisch
gebruik volgens Prof. Dr.
H. BEHRENS, met gevulde
of met ledige fleschjes.

Prijs met ledige fleschjes
f 9,— à contant.

Ter gelegenheid van het 10e Lustrum van het D. S. C. in 1898 werd door mij uitgegeven

GESCHIEDENIS VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS.

DOOR
H. J. VERHELLOUW,
Civ. Ing. — Oud Lid van het D. S. C.

de prijs van dit Gedenkboek was bij de verschijning f 7,50.

Het is mijn voornemen van de nog overgebleven exemplaren **100** af te zonderen en voor de nieuwe Corpsleden van het **vorige** en van **dit** jaar beschikbaar te stellen tegen den prijs van **VIJF GULDEN.**

In het vorige jaar werd dit aanbod ook door mij gedaan doch door het teloor gaan van de, reeds van een groot aantal handteekeningen voorzien, lijst bij een van de bestuursleden heb ik mijn aanbod niet kunnen gestand doen van daar dat ik nog gaarne voor H.H. Corpsleden van het 2de jaar bij deze het aanbod herhaal.

Tot het verzamelen van intekeningen is een lijst aanwezig op de leeszaal van de Societeit Phoenix en een in mijn Boekwinkel, Binnenwatersloot 33.

De prijs van de weinige nog boven de hierboven genoemde 100 Exemplaren blijft f 7,50.

Dit Gedenkboek wordt **NIET** herdrukt.

Hoogachtend,

UEd. Dw. Dr.,
J. WALTMAN JR.